

Hangi partiye oy vermeyeceğiz?

Bursa'dan Köksal Kaya Arslan: "Seçim haftasındayız. Uhrevî mesuliyetten kurtulmak için hangi partiye oy vermeliyiz?"

Kendimizi Yalanlamaya Gerek Var mı?

İşe akl-ı seliminizi değil, duygularınızı ve kulağınızı açarak bakarsanız, cevabınız hazırdır.

Akl-ı seliminizi dikkate alırsanız, durumu müzakere edelim.

Ancak bir şartımız var: Duygularımızın alıcılarını ve cvelanını kısmak, kulağımızı sağırlandırmak ve akl-ı selimimizi dört açmak!

Aksi takdirde müzakere de etsek, deliller de ibraz etsek, dellallar da çağırtsak, ferîştah da getirtsek boşa kürek çekmiş oluruz!

Boşa birbirimizi kırmış, boşa Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini incitmiş oluruz!

Boşa kendimizi yalanlamış, boşa meşveret ve şura mesleğimizi inkâr etmiş oluruz!

BEN BİR ŞAHS-I VAHİDİM!

Bediüzzaman diyor ki: "Eski zamanda değiliz. Eskiden hâkim bir şahs-ı vâhit idi. O hâkimin müftüsü de, onun gibi münferit bir şahıs olabilirdi."1

Bu ifadeden şunu anlıyorum:

Ben bir şahs-ı vahidim! Ben kendi başıma bir karar mercii değilim! Eğer ben kendi reyimi şahs-ı maneviye dikte ettirirsem, yanlış yapmış olurum, günah işlemiş olurum.

Bunun hesabı ağırdır. Yarın Üstadıma ne yüzle bakacağım? Allah'a nasıl hesap vereceğim? Benim sırtım zayıftır! Ben bu hesabı ödeyemem!

Öyleyse ben kendimi, kendi şahsımı, kendi duygularımı, kendi kulağımı, kendi şahsî reyimi çizeceğim! Başka şahs-ı vahidlerin tahakkümüne de izin vermeyeceğim.

METİN BİR ŞÛRA VARSA BU BANA YETER

Bediüzzaman devam ediyor:

“Şimdi ise, zaman cemaat zamanıdır. Hâkim, ruh-u cemaatten çıkmış, az mütehassis, sağırca, metin bir şahs-ı mânevîdir ki, şûrâlar o ruhu temsil eder.”²

Burada, Şûrâ'nın temsil ettiği şahs-ı mânevî ruhunun üç ilginç vasfından bahsediliyor: 1-Az mütehassis olmak. 2-Sağırca olmak. 3-Metin olmak.

“Az mütehassis” olmak: İşe duygularını karıştırmamak, duygusal yaklaşmamak, hislerle çare aramaktan sakınmaktır.

“Sağırca” olmak: Her söylenen sözün kalbe girmesine izin vermemek, onu bunu duymamak, ortalıkta gezen silik sözleri, havada uçuşan salvoları, tahkirleri, tahrikleri işitmek, tarafgir yayınlara, sözlere ve nutuklara kulak vermemektir.

“Metin” olmak: Dün neredeysek, bu gün de orada olmak! Konjonktüre göre değil, ilkeye göre davranmak! Sonuca kilitlenerek değil, mesleğimizde sebat ederek karar vermek!

Falancaya vermezsem feşmekanca kazanır diye bir oy verme gerekçesi olamaz! O feşmekancanın kazanamayacağını benim Üstadım zaten görmüş ve haber vermiş. Demiş ki:

O zaman endişeye mahal yok!

Bize düşen istikametimizi bozmamaktır.

BEN OLSAM ŞÛRAYA SORARDIM!

Üstad Hazretlerinin bu yüce ifadelerinin bana verdiği talimat şudur:

On senedir şûrâ ve meşveret heyetleriniz ne karar aldı ise, şimdi de aynı karar geçerlidir!

Gidip vatan, millet ve hakaik-ı Islâmiyet namına o karara göre oyunu kullanacaksın!

Efendim iyi de, o partinin oyu çok düşük... Ona verilen oylar falancaya yarıyor. Oyumuz boşa gidiyor! O zaman feşmekanca kazanır. Hem bu seçimlerde aday önemlidir. İyi aday olursa partisi önemli değil!

Böyle serzenişler varsa, böyle hesaplar yapılıyorsa, dikkat edin, akl-ı selim devreden çıkmış, duygular ve kulaklar devreye girmiş demektir. Her söze kulak kabartır, her söyleneni havsalamıza doldurursak, seçim yapmakta elbette zorlanırsınız!

Reyimiz o zaman ahirette bize mesuliyet getirir.

Hani az duygusal ve sağırca olacaktık?

Sözün kısası: Hangi partiye oy atmayacağım belli de...

Uhrevî mesuliyetten kurtulmak için, ben olsam hangi partiye oy atacağımı, dâhil olduğum şahs-ı manevînin şura'sına sorardım ve ona kanaat ederdim.

Oy hesabı yapmaz, neticeye kilitlenmez; içinde bulunmakla şeref duyduğum şahs-ı manevînin ruhuna ve ilkesine kilitlenirdim.

Dipnotlar:

1- Sünühat, s. 51,

2 -Sünühat, s. 51

3 -Emirdağ Lahikası, s. 422